

ויקה משה את עצמות יוסף עמו...

זה הצדיק שעסק כל ימיו בתורה בקדשה כזאת, עד שזכה על ידי עסק התורה שלו לעורר ולהאיר שורשי נשמות ישראל, שעל ידי זה רבים השיב מעוון והגדיל כבוד השם יתברך.

זה הצדיק, אפילו כשנסתלק, עדיין עוסק בזה, להחזיר כל העולם למוטב, על ידי שימשך על כל אחד הארה משורש נשמתו שבתורה, כי כל התורה שהוא כלל נשמות ישראל כלולה בנפש זה הצדיק.

וידוע כי הארת נפש הצדיק נשארת על קברו הקדוש ומאירה בכל עולם העשיה, כמבואר בכתבי האר"י ז"ל.

ועל כן, כשבאים על קברו ומתעוררים שם לשוב להשם יתברך, אזי ממשיכין על עצמן הארה משורש נשמתו שבתורה. כי שם בנפש זה הצדיק, כלולים כל נפשות ישראל ששורשם בהתורה, ועל ידי זה יכול לחזור למוטב.

וזה סוד שני הארונות שהיו מהלכין במדבר ארונו של יוסף וארון העדות - זה אצל זה, כי שניהם אחד, וזה תלוי בזה.

ועל כן חזקיהו המלך, שעסק בזה בכל ימיו, כי למד ולמד, שזה בחינה הנ"ל, על כן נאמר בו: **וכבוד עשו לו במותו**, ודרשו רבותינו ז"ל, שהושיבו ישיבה על קברו, והניחו ספר תורה על מטתו. כי שורש התורה כלולה בנפשו על ידי שעסק בזה כל ימיו.

וכל קיום ישיבות ובתי מדרשות, לעסוק בתורה, הכל בנוי ומיסד על קברו, כי משם מאיר הארת שורשי נשמות שבתורה, שעסק בזה כל ימיו.

ויאמינו בה' ובמשה עבדו...

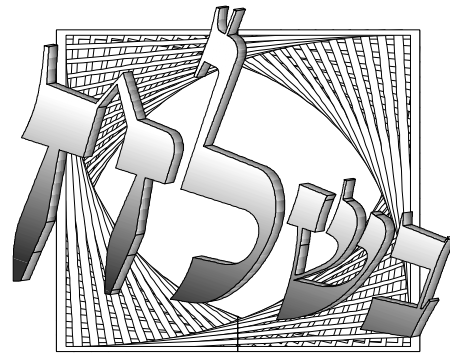
העיקר הוא אמונת חכמים, כי העיקר הוא התכלית. וצריך כל אדם לחוס על עצמו ולחשוב תמיד בכל יום על תכליתו הנצחי ומה יהיה סופו וכו'.

ולזכות לתכלית הטוב באמת, אי אפשר כי אם על ידי אמונת חכמים, כי אי אפשר להאדם להגיע ולחזור למקור נשמתו כי אם על ידי החכמים הצדיקים אמתיים, כי אפילו כשרים ויראים ועוסקים בתורה אינם יכולים להגיע לשלמותם כי אם על ידי החכמים והצדיקים אמתיים.

מכל שכן מי שפגם איזה פגם, מכל שכן מי שפגם ועבר הרבה, חס ושלוש, כמצוי עכשיו בעוונותינו הרבים, בודאי אי אפשר לרפואתו בגוף ונפש כי אם על ידי הצדיקים הגדולים והנפלאים באמת, שיודעים לדרוש את התורה בשלמות באמת, ויודעים שורשי נפשות של כל אחד מישראל בהתורה, ויודעים לפרש ולבאר כל הדרכים והעצות והנתיבות והתחבולות, שצריך כל אדם שבעולם, הרוצה לגשת אל הקודש, באופן שיוכל כל אחד לקבל רפואה לכל מיני חולי הנפש והגוף שבעולם.

ויאמינו בה' ובמשה עבדו...

עיקר כלל האמונה הקדושה, הוא אמונת חכמים, כי הם ממשיכין לנו האמונה הקדושה בשלמות; כי בלא אמונת חכמים אמתיים, גם אמונתנו בהשם יתברך אינו בשלמות.

ויאמינו בה' ובמשה עבדו...

צריכים להודות ולהלל מאד להשם יתברך, כשזוכין לאמונת חכמים, כי על ידי זה נצולין ויוצאין מכל הצרות שבעולם, ברוחניות ובגשמיות, וזה בחינת **מודים דרבנן**.

אוצר היראה
צדיק, כ"ו

צדיק

הצדיקים והתלמידי חכמים אמתיים, אף על פי שאינם עוסקים בשום עסק ומלאכה, אף על פי כן גם הם צריכים לבטל עצמן מדבקותם ומדברי תורה בעת ההכרח, ואז הם ממשיכין על עצמן ועל כל העולם את בחינת **החסד חיים** שהיה מקיים העולם קודם מתן תורה; שזה עיקר החיות המלבש במשא ומתן ודרך ארץ. ועל ידי זה, מקיימין גם הם מה שאמרו רבותינו ז"ל: **טוב תורה עם דרך ארץ**.

ועל ידי זה, שגם הצדיק מבטל את עצמו לפעמים בבחינת **בטולה של תורה זהו קיומה**, על ידי זה נתבטל הקטרוג וההתגרות של הסטרא אחרא, שרוצים להתגרות במי שבא להתקרב אל הקדשה. ולא עוד אלא שעל ידי זה נעשין גרים...

חיי מוהר"ן

[חיי מוהר"ן: מקום לידתו וישיבתו ונטיעותיו ושלטוליו, קכ"ב]

בשנת תקס"ב בקיץ קדם שיצא מזלאטיפאליע לברסלב, היה באותו הקיץ בברדיטשוב עם אביו הרבני החסיד הותיק המפרסם מורנו רבי שמחה זכרונו לברכה. ואז היה תקף המחלקת של הזקן הידוע, ובשעת המחלקת אמר הזקן הנ"ל שיביא אגרות מכל הצדיקים המפרסמים שכלם חולקים עליו, וכן הוה בהפך ממש.

כי הגיעו אגרות מכל המפרסמים לרבנו הקדוש זכרונו לברכה, וכלם החזיקו ידם עם רבנו זכרונו לברכה באהבה רבה מאד, וכתבו מרורות להזקן הנ"ל. היינו הרב הגאון החסיד רבי לוי יצחק מברדיטשוב, והרב החסיד רבי גדליה מליניץ, והרב הקדוש דודו רבי ברוך זכרונו לברכה, והרב החסיד רבי זאב מטשארניאוסטרע, והרב הקדוש מורנו רבי אברהם קאליסקער מארץ-ישראל, ומחתנו רבי ליבוש מוואלטשיסק, ומחתנו רבי אברהם דב מחמעלניק, כלם כתבו אגרות בכבוד גדול ובאהבה עצומה לרבנו זכרונו לברכה, ובזו את הזקן הנ"ל מאד מאד.

אבל הזקן הנ"ל לא שמע אליהם, והיה מחזיק במחלקת חיים על לא דבר...

מכתב

מספר אבי הנחל ב' מכתב קמ"ט

עיקר שלימות ישראל הוא שיהיו נכללין כולם יחד בתכלית האחדות בצדיק האמת שהוא שכל הכולל העליון שהוא הראש והחכם של כל ישראל ומגדל ראש ושכל של כל אחד ונכללין כולם בשכל הכולל העליון.

ועל ידי זה נמתקים כל הדינים שבעולם, איך שנמצא איזה דין וצמצום, הכל נמתק על ידי זה ונתבטל סטרא דמותא, כי שם בשכל הכולל בבחינת קדשי קדשים שם ציוה ה' את הברכה חיים...

שאזר אזור במתניו לחגור את עצמו בהצדיק שיש לו כח להמשיך כל העולם לה' יתברך...

זה צריכין לידע שהעצה האמיתית להצליח על ידה לנצח צריכין ליישב עצמו הרבה ולבקש ולהתחנן הרבה הרבה לה' יתברך, שיזכה לעצות שלימות, שיזכה על ידם לאחרית טוב.

זה עיקר העצה האמיתית שיודה על חטאו ולא ייבוש ויבקש תמיד מה' יתברך רחמים ותחנונים שימחול לו ויתקנהו בעצה טובה איך לשוב אליו יתברך...

הצדיק האמת ממשיך עצות עמוקות כאלה לכל המדריגות התחתונות מאד בעולם עד שיחזרו הכל בתשובה על ידי זה

עיקר העצה, צריכין בעת החושך בעת שאין יודעין לתת עצה לנפשו, אז צריכין לבקש הרבה מה' יתברך שיתקנהו בעצה טובה מלפניו דהיינו שלא תהי' עצתו חלוקה לשתיים אם לעשות כך או להיפך רק יזכה לאמתיות העצה שיהיה נדחה צד העצה של שקר וידע הצד האמת של העצה איך יתנהג, שיזכה לדחות חשכת העצה דהיינו חלוקת העצה, דהיינו החלק של העצה שאינו אמת שהוא מחשיך העצה האמיתית, ויתגלה ויאיר לו האמת.

שיחות הר"ן

כשהיה באומאן שמע בביתו קול של הצועקים על הבית עלמין, על קברי אבותם, שדרכם לצעוק ולהתפלל שם בקול מר כנהוג.

ופעם אחת שמע אשה אחת שהיתה צועקת שם על קבר אביה: **אבי, אבי!** בקול מר מאד, ובתו תחיה היתה עומדת אצלו אז, ענה ואמר לה: **האשה הזאת צועקת בכונה היטב אבי אבי, אבל אביה אינו בכאן כלל.**

ואמר אז שטוב כשבאים על קברי אבות לומר להמתים השוכנים סביב סביב לקבר אביהם ואמם וכיוצא שבאים אליו, לבקש מהם שיודיעו לו שבא בנם או בתם אליו כי בודאי לא כל המתים נסתלקים ממקום קבורתם למקום שנטרדים כי הרבה שרויים על קברם על כן טוב להודיעם כדי שהם יודיעו לאביהם וכו'.

ואמר אז: **אבל אצל הצדיק אין צריכים לחשש על זה שמא אינו שם כי מיתת הצדיק הוא רק כמו מי שיוצא מחדר לחדר אחר, והמשיל אז לבתו על עצמו.**

כמו שאני עתה בחדר זה ואחר כך אני יוצא מחדר זה ונכנס לחדר השני וסוגר הדלת אחרי אם אתה תבוא אצל הדלת ותצעק: אבי, אבי וכו', לא אשמע דבריך!? כדברים האלה נשמע מפיו הקדוש כמה פעמים שרמו לכל אחד ואחד כמה גדולה המעלה של מי שיזכה לבוא על קברו הקדוש והנורא כי בודאי ישמע דבריו ויעזור ויושיע לו בכל מה דאפשר...

סיפור

כוכבי אור שיחות וספורים, ו' שיחות

מעשה אחת שמעתי מרבי יחיאל מנדיל, ששמע מהרב רבי שמואל יצחק מטשערין, שפעם אחת נסע לרבנו ז"ל לברסלב, ולן בביתו הגדול שהיה מקום האורחים.

ומחדר רבנו ז"ל לא נמצא שום פתח אל החוץ, רק לזאת הבית, ומהבית נמצא פתח אל החוץ מצד מערב.

אזינו בית ישראל
העלון שלכם בסכנה, הצילו אותו תרמו נא למען קיומו ותזכו למצות...
תרומות: **בנק הדואר 7-2255-89**
פרטים: **050-948183**
02-5829086, 051-962225
כתובת: **ת.ד. 13271 ירושלים 91131**

ופתאום, באמצע הלילה, שמע הרב הנ"ל, קול רעש מחדר רבנו ז"ל, כמו מכמה אלפים אנשים.

והרב ידע ברור שלא נמצא שם בחדר שום אדם חוץ רבנו ז"ל, יען אשר לא נמצא כלל מזה החדר הקטן שום פתח אל החוץ, רק דרך זאת הבית ששכב שם הרב כנ"ל.

והבית היתה סגורה מבפנים בלילה כנהוג [וגם חדר רבנו ז"ל היה קטן מהכיל כלל הרבה אנשים, ומכל שכן וכל שכן אלפים אנשים כפי הרעש הנ"ל שיצא משם].

ונפל על הרב פחד ורעד גדול ועצום מקול הרעש הזה, עד שמרוב הרעד והחרדה שחרדו בו כל איבריו, נפל מהמשכב על הארץ, וגם נתיירא אחר כך מלהזיז את עצמו ולקום מהארץ, עד שנשקע הרעש.

ויקם אחר כך מהארץ ויצא אל החוץ, ונתעכב שם בחוץ, עד שהאיר היום. וגם אחר כך, נתבייש ונתיירא מרבנו ז"ל, לשאול מאתו **מה זה ועל מה זה**, כי הבין שאין זה רצונו

עצות

לקוטי עצות
התבודדות, א'

מי שרוצה לטעם טעם אור הגנוז, היינו סודות התורה שיתגלו לעתיד, רבה בהתבודדות בינו לבין קונו, וידין וישפוט את עצמו בכל עת על כל עסקיו ומעשיו, אם כך ראוי והגון לו לעשות ולהתנהג כך נגד השם יתברך הגומל עמו טובות בכל עת ורגע, ויכלכל דבריו במשפט, ועל הכל יבוא במשפט עם עצמו, והוא בעצמו ידן וישפוט את עצמו על כל עסקיו ומעשיו.

ובזה יסור מעליו כל הפחדים, וינצל מיראות הנפולות, היינו שלא יירא ולא יפחד משום שר ואדון וחיה רעה ולסטים ולא משום דבר שבעולם, רק מהשם יתברך לבד יירא ויפחד. ובזה יעלה את היראה לשרשה, דהיינו לדעת, וזוכה לדעת שלם שידע ממי יתיירא, היינו ליראה את השם הנכבד לבד יראת הרוממות.

ועל-ידי-זה יזכה להשגת התורה שבנגלה ויזכה לשפלות באמת; ועל-ידי-זה יזכה לתפלה במסירת-נפש, שיבטל כל ישותו וגשמיותו בשעת התפלה ויתפלל בלי שום כוונת תועלת עצמו, ולא יחשב לכלום את עצמו, רק יבטל את עצמותו וגשמיותו ויתבטל כאילו אינו בעולם.

ועל-ידי-זה יזכה להשגת סתרי תורה, שהוא אור הגנוז שיתגלה לעתיד. וכל זה זוכין על ידי התבודדות כנ"ל.

תפילה

לקוטי תפילות א', ט"ו

וזכני למשפט דקדשה באמת, שאזכה ליישב דעתי בכל יום תמיד, ואשפט את עצמי היטב, ואדון בעצמי את כל העסקים והענינים והמעשים אשר אני עושה אם כך ראוי לי לעשות, לבלות ימים במעשים כאלה חס ושלום.

ואזכה לאחוז את דעתי היטב זמן מסים בישוב הדעת הזה ובמשפט הזה, ולא אניח את דעתי ומחשבתי לברוח מזה מהרה, רק אזכה לכנוס בישוב הדעת הזה ובמשפט הזה היטב היטב, עד שאזכה שיתחזק ישוב דעתי באמת בתוקף גדול ובהתגברות חזקה, באפן שאזכה לסור ולשוב מעתה תכף ומיד, מכל המעשים הרעים ומכל המחשבות הרעות, ולאחוז רק במעשים טובים תמיד.

